

OGAREK (1) *sb m*

o oraz e prawdopodobnie jasne (*tak w o- oraz -ek*); *w a wahania*.

[*sg N ogarek.*] ◊ [*pl G ogark(o)w.*] ◊ [*A ogarki.*]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Niedopałek świecy, nadpalony knot; candeiae aut facis combustae reliquum Cn: Nożyczki też ku wćieraniu ogárkow [emuntoria]/ y naczynie ku gálfeniu ich/ niechay będą ze złothá naiczyftífego. Leop Ex 25/38; [Vdziałł y liedm kágáncow z nożyczkami ku wćieraniu ich/ y naczynie w którym one wtárte z kágáncow ogárki [ubi ea, quae emuncta sunt]/ miano gálic Leop Ex 37/23 (Linde)].

[*W przeciwstawieniu: Przeco nie roftá iákoby powinni w Krześciánstwie/ ále niŝczyęá/ gálná/ by ogarek űwieczki GilPos 49v.*]

LWil